

Sygn. akt IV K 348/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2020 r.

Sąd Rejonowy dla W. (...) w W. w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Ładny

Protokolant: Jakub Bizoń

w obecności Prokuratora: ----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 21.09.2020 r. i 25.11.2020 r.

sprawy **A. T.**, c. B. i W., ur. (...) w O.

oskarżonej o to, że:

W dniu 19.08.2019r. w W., przy ul. (...), nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 22 ustęp 1 Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym i nieumyślnie spowodowała wypadek drogowy, w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki B. (...), podczas wykonywania manewru zmiany pasa ruchu, nie ustąpiła pierwszeństwa innemu uczestnikowi ruchu i nieumyślnie doprowadziła do zderzenia z motorem H. (...), przez co nieumyślnie spowodowała u kierującego motocyklem P. S. obrażenia: złamanie 1/3 dalszej trzonu kości piszczelowej lewej, złamanie końca bliższego kości strzałkowej lewej, złamanie końca dalszego kości promieniowej prawej, które to obrażenia spowodowały u pokrzywdzonego naruszenia czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający dłużej niż 7 dni wyczerpując dyspozycję z art. 157 § 1 kk,

tj. o czyn z art. 177 § 1 k.k.

orzeka

I. Na podstawie art. 66 § 1 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec oskarżonej A. T. warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku tytułem próby;

II. Na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeka od oskarżonej na rzecz pokrzywdzonego P. S. nawiązkę w kwocie 2000 (dwa tysiące) złotych;

III. Zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1752 (tysiąc siedemset pięćdziesiąt dwa) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty,

IV. Zasądza od oskarżonej na rzecz oskarżyciela posiłkowego zwrot kosztów ustanowienia pełnomocnika z wyboru w kwocie 619,92 (sześćset dziewiętnaście i 92/100) złotych – w tym 23% VAT.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	IV K 348/20	

Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
I	A. T.	W dniu 19.08.2019r. w W., przy ul. (...), nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 22 ustęp 1 Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym i nieumyślnie spowodowała wypadek drogowy, w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki B. (...), podczas wykonywania manewru zmiany pasa	

		ruchu, nie ustąpiła pierwszeństwa innemu uczestnikowi ruchu i nieumyślnie doprowadziła do zderzenia z motorem H. (...), przez co nieumyślnie spowodowała u kierującego motocyklem P. S. obrażenia: złamanie 1/3 dalszej trzonu kości piszczelowej lewej, złamanie końca bliższego kości strzałkowej lewej, złamanie końca dalszego kości promieniowej prawej, które to obrażenia spowodowały u pokrzywdzonego naruszenia czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający dłużej niż 7 dni wyczerpując dyspozycję z art. 157 § 1 kk, tj. o czyn z art. 177 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 19 sierpnia 2019 roku około godziny 14:15 A. T. poruszała się samochodem marki B. o nr rej. (...) lewym pasem zachodniej jezdni ul. (...) w W.. A. T. zatrzymała się na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) w związku z nadawaniem światła koloru czerwonego przez sygnalizator świetlny. Po zapaleniu światła koloru zielonego oskarżona kontynuowała jazdę ul. (...) w stronę ul. (...) pozostając na lewym pasie jezdni.	1. Zeznania pokrzywdzonego P. S. 2. Pisemna i ustna opinia biegłego D. S. 3. Wyjaśnienia oskarżonej 4. Karta informacyjna leczenia szpitalnego 5. Opinia sądowo-lekarska 6. Protokoły badania stanu trzeźwości, protokół oględzin miejsca wypadku, protokoły oględzin pojazdów, szkic, dokumentacja	2. k. 21v-22, 110-111 3. k. 36-51, 116-120, 123-127 4. k. 29, 108-109 5. k. 13-13v 6. k. 17 7. k. 3-4v, k. 6-7, k. 8, 9-12v, k. 51-55	

W tym samym czasie ul. (...) w kierunku ul. (...) na motocykli marki H. o nr rej. (...) poruszał się z prędkością ok. 87 km/h P. S., który znajdował się na prawym pasie zachodniej jezdni ul. (...) w rejonie bliższym osi jezdni. W momencie kiedy pojazd marki B. dzieliło od zbliżającego się motocykla marki H. kilkanaście metrów, A. T. w związku z dużym natężeniem ruchu na lewym pasie jezdni podjęła decyzję o wykonaniu manewru zmiany pasa ruchu, włączyła kierunkowskaz i rozpoczęła manewr zmiany pasa ruchu z lewego na prawy. Kierujący motocyklem P. S., w związku z nagłą zmianą pasa ruchu przez samochód marki B., rozpoczął hamowanie, jednakże w związku z odległością jaka dzieliła oba pojazdy, a także prędkością z jaką się poruszał, nie zdołał zahamować przed samochodem marki B., wobec czego prowadzony przez niego motocykl uderzył w prawy tylny narożnik samochodu marki B.. W następstwie uderzenia w pojazd marki B., motocykl marki H. przewrócił się wraz z jadącym na nim P. S., po czym tarł o asfaltową nawierzchnię jezdni, a następnie po uderzeniu w krawężnik rył w pasie	fotograficzna wraz z metryką nośnika

zieleni znajdującym się po prawej stronie jezdni a następnie zatrzymał się po uderzeniu w pobliską latarnię.

Po usłyszeniu uderzenia w samochód marki B. A. T. zatrzymała się na prawym pasie jezdni ul. (...) w kierunku ul. (...), po czym wraz z osobami postronnymi udzieliła pomocy P. S., który w związku z odniesionymi obrażeniami został przewieziony karetką pogotowia do Szpitala (...) w W..

W chwili zdarzenia zarówno A. T. jak i P. S. byli trzeźwi.

Na skutek zderzenia pojazdu i upadku z motocykla P. S. doznał obrażeń w postaci złamania 1/3 dalszej trzonu kości piszczelowej lewej, złamania końca bliższego kości strzałkowej lewej, złamania końca dalszego kości promieniowej prawej, które to obrażenia spowodowały u pokrzywdzonego naruszenia czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający dłużej niż 7 dni wyczerpując dyspozycję z art. 157 § 1 k.k.

7.1. Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	Zeznania pokrzywdzonego P. S.	Sąd uwzględnił zeznania pokrzywdzonego P. S. w zakresie w jakim korespondują ze zgromadzonym materiałem dowodowym. W ocenie Sądu zeznania te były składane w sposób szczerzy, jasny, rzeczowy i konsekwentny. Nie ulega wątpliwości, że pokrzywdzony poruszał się motocyklem marki H. po prawym pasie zachodniej jezdni ul. (...) w kierunku ul. (...). Ponadto jak wskazał pokrzywdzony, w pewnym momencie oskarżona kierująca znajdującym się na lewym pasie samochodem B. włączyła kierunkowskaz i wjechała na prawy pas jezdni ul. (...) tuż przed prowadzony przez pokrzywdzonego	

		motocykl marki H., w związku z czym P. S. rozpoczął hamowanie awaryjne, jednakże w związku z odległością jaka dzieliła oba pojazdy, okazało się ono bezskuteczne, w wyniku czego motocykl marki H. uderzył w prawy tylny narożnik samochodu marki B., a następnie przewrócił się na lewy bok wraz z pokrzywdzonym. Należy wskazać, że Sąd nie dał wiary depozycjom pokrzywdzonego w zakresie w dotyczącym prędkości z jaką miał się poruszać motocykl marki H., ponieważ P. S. zeznał, iż poruszał się z prędkością administracyjnie dozwoloną, jednakże jak wynika z ustnej i pisemnej opinii biegłego D. S., jednoślad pokrzywdzonego poruszał się z prędkością ok. 87 km/h.	
1.	Pisemna i ustna opinia biegłego D. S.	Sąd uwzględnił w całości opinię pisemną wydaną przez biegłego D. S., której treść została potwierdzona w ustnej opinii uzupełniającej wydanej na rozprawie głównej. Opinia biegłego opinia była jasna, pełna, wnioski zostały należycie uzasadnione i została wydana na bazie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.	

Biegły D. S. wskazał kategorycznie, że oskarżona A. T. wykonując manewr zmiany pasa ruchu nie obserwowała prawidłowo otoczenia, naruszyła naczelne zasady ruchu drogowego tj. zachowania ostrożności oraz szczególnej ostrożności, której to zasady należy przestrzegać w trakcie zmiany zajmowanego pasa ruchu, w wyniku czego A. T. nie zauważyła motocykla marki H. i nie ustępując pierwszeństwa jednośladowi prowadzonemu przez pokrzywdzonego doprowadziła do zderzenia z prowadzonym przez siebie pojazdem marki B.. Ponadto na bazie zgromadzonego materiału dowodowego biegły wskazał kategorycznie, że P. S. poruszał się z prędkością znacznie przekraczającą prędkość administracyjnie dozwoloną. Mimo to zgodnie z opinią biegłego, oba pojazdy dzieliła niewielka odległość, wobec czego w wyniku manewru wykonanego przez oskarżoną, pokrzywdzony P. S. nie miałby możliwości zatrzymania motocykla marki H. nawet przy niższej prędkości. Jak wskazał biegły, o powyższym świadczy również rodzaj uszkodzeń pojazdów i obszar kontaktu motocykla z

		samochodem, który miał miejsce w momencie zjeżdżania samochodu B. na prawy pas jezdni ul. (...).	
1.	Wyjaśnienia oskarżonej	Sąd uwzględnił depozycje oskarżonej złożone w toku postępowania sądowego w zakresie w jakim znajdują odzwierciedlenie w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. Należy wskazać na marginesie, że w toku postępowania przygotowawczego oskarżona skorzystała z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Nie ulega wątpliwości, że oskarżona poruszała się pojazdem marki B. po lewym pasie zachodniej jezdni ul. (...) w kierunku ul. (...). Zgodnie z depozycjami oskarżonej, w związku z większym natężeniem ruchu na zajmowanym przez nią lewym pasie jezdni, podjęła decyzję o wykonaniu manewru zmiany pasa ruchu, po czym zerknęła w lusterko boczne, włączyła prawy kierunkowskaz i wjechała na prawy pas jezdni ul. (...), a następnie usłyszała uderzenie, jak się okazało motocykla marki H. prowadzonego przez pokrzywdzonego, po czym zatrzymała pojazd i udzielała pomocy P. S.. W pozostałym zakresie wyjaśnienia oskarżonej nie zasługują na	

uwzględnienie i w ocenie Sądu stanowią przyjętą linię obrony. Oskarżona wskazała, że przed wykonaniem manewru miała się upewnić, że na prawym pasie ruchu nie znajduje się inny pojazd. Ponadto oskarżona wyjaśniła, że usłyszała uderzenie znajdując się całym pojazdem B. na prawym pasie jezdni ul. (...). Powyższe stoi w sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonego i opinią biegłego D. S.. Jak wskazał pokrzywdzony, A. T. co prawda włączyła kierunkowskaz prawy, jednakże wykonała manewr nagle. Z kolei zgodnie z treścią opinii biegłego, mimo poruszania się przez pokrzywdzonego z nadmierną prędkością, mając na uwadze prędkość pojazdu B. oraz nałożone na oskarżoną obowiązki w związku z wykonywaniem manewru zmiany pasa ruchu, A. T. powinna była zauważyć motocykl marki H. przy prawidłowej obserwacji otoczenia. Ponadto zgodnie z opinią D. S., do kontaktu między pojazdami doszło w momencie wjeżdżania samochodu marki B. na prawy pas jezdni, co świadczy o niewielkiej odległości między pojazdami i nagłym charakterze wykonanego manewru.

1.	Karta informacyjna leczenia szpitalnego	Sąd uwzględnił dowód w postaci karty informacyjnej leczenia szpitalnego w Szpitalu (...) w W., która stanowi udokumentowanie obrażeń jakie zaistniały u pokrzywdzonego w wyniku wypadku oraz udzielonych następnie świadczeń leczniczych. Ponadto niniejsza dokumentacja została sporządzona przez wykwalifikowanych i uprawnionych do tego lekarzy ww. placówki medycznej.	
1.	Opinia sądowno-lekarska	Sąd podzielił stanowisko biegłego lekarza sądowego w zakresie obrażeń, jakich doznał w wyniku wypadku pokrzywdzony. Biegły sporządził swoją opinię na podstawie dokumentacji medycznej ze Szpitala (...) w W.. Ponadto, opinia była jasna, pełna, wnioski zostały należycie uzasadnione, a biegły dysponował fachową wiedzą w zakresie medycyny.	
1.	Protokoły badania stanu trzeźwości, protokół oględzin miejsca wypadku, protokoły oględzin pojazdów, szkic, dokumentacja fotograficzna wraz z metryką nośnika	Sąd uznał również za wiarygodne dowody w postaci: protokołów badania stanu trzeźwości, protokołu oględzin miejsca wypadku, protokołów oględzin pojazdów, szkicu i dokumentacji fotograficznej wraz z metryką nośnika.	

		Sąd uznał, iż zostały one sporządzone w prawie przewidzianej formie, w sposób rzetelny i prawidłowy oraz przez organy posiadające ku temu odpowiednie kompetencje. Ponadto strony nie wnosiły zastrzeżeń do w/w dokumentów stąd też nie było jakichkolwiek podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	A. T.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

A. T. stanęła pod zarzutem popełnienia czynu kwalifikowanego z art. 177 § 1 k.k. Odpowiedzialności karnej z tego przepisu podlega, kto naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie wypadek, w którym inna osoba odniosła obrażenia ciała określone w art. 157 § 1 k.k. (tj. naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia na czas przekraczający 7 dni, inny niż określony w art. 156 § 1 k.k., tzn. inny niż pozbawienie wzroku, słuchu, mowy, zdolności płodzenia, innego ciężkiego kalectwa, ciężkiej choroby nieuleczalnej lub długotrwałej, choroby realnie zagrażającej życiu, trwałej choroby psychicznej, całkowitej albo znacznej trwałej niezdolności do pracy w zawodzie lub trwałego, istotnego zeszpecenia lub zniekształcenia ciała). Co oznacza, że samo naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym nie wyczerpuje znamion przestępstwa z art. 177 § k.k., może rodzić wyłącznie odpowiedzialność za wykroczenie opisane w art. 86 kodeksu wykroczeń. Dla popełnienia przestępstwa z art. 177 § 1 k.k. konieczne

jest wystąpienie skutku w postaci wystąpienia u innej osoby obrażeń ciała określonych w art. 157 § k.k. (naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, inny niż określony w art. 156 § 1 k.k., trwający dłużej niż 7 dni).

Zgodnie z treścią art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym, kierujący pojazdem może zmienić kierunek jazdy lub zajmowany pas ruchu tylko z zachowaniem szczególnej ostrożności. Ponadto w myśl ust. 4 wskazanego przepisu kierujący pojazdem, zmieniając zajmowany pas ruchu, jest obowiązany ustąpić pierwszeństwa pojazdowi jadącemu po pasie ruchu, na który zamierza wjechać, z wyjątkiem ust. 4a i 4b, oraz pojazdowi wjeżdżającemu na ten pas ruchu z prawej strony. Z kolei w myśl ust. 5 wskazanego przepisu kierujący pojazdem jest obowiązany zawczasu i wyraźnie sygnalizować zamiar zmiany kierunku jazdy lub pasa ruchu oraz zaprzestać sygnalizowania niezwłocznie po wykonaniu manewru.

Należy również wskazać, że pojęcie „szczególnej ostrożności” zostało zdefiniowane w art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym

i oznacza ostrożność polegającą na zwiększeniu uwagi i dostosowaniu zachowania uczestnika ruchu do warunków i sytuacji zmieniających się na drodze, w stopniu umożliwiającym odpowiednio szybkie reagowanie.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że A. T. nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym poprzez wykonanie manewru zmiany pasa ruchu bez zachowania szczególnej ostrożności i nie ustąpiła pierwszeństwa prawidłowo jadącemu motocyklowi marki H. prowadzonemu przez P. S., który zderzył się z samochodem marki B. prowadzonym przez oskarżoną. Następstwem nieumyślnego naruszenia przez oskarżoną zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym było spowodowanie obrażeń ciała u P. S. w postaci złamania 1/3 dalszej trzonu kości piszczelowej lewej, złamania końca bliższego kości strzałkowej lewej, złamania końca dalszego kości promieniowej prawej, które to obrażenia spowodowały u pokrzywdzonego naruszenia czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający dłużej niż 7 dni wyczerpując

dyspozycję z art. 157 § 1 k.k.

Należy wskazać, że , do zderzenia pomiędzy pojazdem marki B. i motocyklem marki H. nie doszło by w przypadku dochowania przez oskarżoną obowiązków wynikających z przepisów regulujących zasady ruchu drogowego. W ocenie Sądu przy prawidłowej obserwacji otoczenia przez A. T. przed wykonaniem manewru zmiany pasa ruchu nie doszłoby do zderzenia z motocyklem pokrzywdzonego. Należy również wskazać, że w niniejszej sprawie drugorzędny jest fakt przekroczenia prędkości przez pokrzywdzonego, ponieważ nawet w przypadku wolniejszej jazdy odległość między pojazdami była na tyle niewielka, że P. S. nie miałby możliwości zatrzymania się przed przeszkodą jaką stanowił samochód oskarżonej.

Wobec powyższego uwadze należy uznać, iż wina oskarżonej A. T. nie budzi żadnych wątpliwości. Zachowanie oskarżonej naruszyło fundamentalną zasadę bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wobec czego bezspornym jest fakt wyczerpania przez A. T. znamion czynu z art. 177 § 1 k.k.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	I	A. T.
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
Biorąc pod uwagę fakt, iż okoliczności popełnionego nieumyślnego czynu przez A. T. nie budzą wątpliwości, a wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, a postawa oskarżonej nie karanej za przestępstwo umyślne (k. 114), jej właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia wskazują na pozytywną prognozę co do jej osoby, Sąd na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne wobec ww. na okres próby wynoszący 1 rok. Należy podkreślić, że odpowiedzialność karna to odpowiedzialność realizowana poprzez			

stosowanie wobec sprawcy przestępstwa wszelkich środków reakcji karnej, a nie tylko kar. Warunkowe umorzenie postępowania karnego jest jednym z najłagodniejszych środków reakcji karnej na przestępstwo, ale pozostając formą odpowiedzialności karnej sprawcy podobnie jak kara zawiera w sobie element dolegliwości i dlatego jego zastosowania nie można traktować jako zwolnienie od odpowiedzialności. Treść art. 66 k.k. wyróżnia następujące przesłanki warunkowego umorzenia postępowania karnego: społeczna szkodliwość czynu nie będąca znaczną, nie będąca znaczną winą sprawcy czynu, brak wątpliwości, co do okoliczności popełnienia czynu, niekaralność sprawcy za przestępstwo umyślne, pozytywna prognoza kryminologiczna wobec sprawcy warunkowana jego postawą, właściwościami i warunkami osobistymi oraz dotychczasowym sposobem życia, zagrożenie czynu karą, która nie przekracza 5 lat.

Podstawą orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania jest przekonanie Sądu o istnieniu winy sprawcy. Każdy wyrok warunkowo umarzającym postępowanie karne zawiera stwierdzenie winy,

ponieważ każdy taki wyrok opiera się na ustaleniu, że stopień winy sprawcy danego przestępstwa nie jest znaczny.

Stąd Sąd zdecydował się na zastosowanie instytucji pośredniej pomiędzy skazaniem a bezwarunkowym umorzeniem postępowania karnego z uwagi na nieznaczny stopień społecznej szkodliwości czynu.

W pierwszym rzędzie uwzględniono rodzaj i charakter dobra prawnego, w które godzi czyn zabroniony. Czyn oskarżonej bez wątpienia godził w dobro prawne w postaci zdrowia i życia. Ta uwaga pozostaje w bezpośrednim związku z kolejną przesłanką stopnia społecznej szkodliwości wskazaną przez ustawę czyli rozmiarem wyrządzonej lub grożącej szkody. W tym miejscu na uwadze trzeba mieć, to, że wywołanie efektywnej szkody jest ustawowym znamiem przestępstwa z art. 177 § 1 k.k. Szczególnie istotną przesłanką w przypadku oskarżonej A. T. był sposób i okoliczności popełnienia czynu, na które składają się szeroki zakres okoliczności wyznaczonych ramami czasu, miejsca i kontekstu sytuacyjnego. Działanie oskarżonej było incydentalne i wynikało

z nienależytej obserwacji drogi. Gdyby oskarżona należycie obserwowwała drogę przed rozpoczęciem manewru zmiany pasa ruchu, to dostrzegłaby pokrzywdzonego i miałaby możliwość uniknięcia wypadku.

W tym kontekście szczególnego znaczenia nabiera przesłanka wagi naruszonych przez oskarżoną obowiązków. A. T. miała obowiązek przestrzegania zasad bezpieczeństwa obowiązujących w ruchu drogowym. Natomiast trzeba podkreślić, że zachowanie oskarżonej bezpośrednio po wypadku wpłynęło korzystnie na ocenę społecznej szkodliwości jego czynu, bowiem widząc stan pokrzywdzonego zareagowała natychmiast poprzez udzielenie mu pomocy, wezwanie karetki pogotowia, a także przeprosiła pokrzywdzonego za spowodowanie zderzenia. Należy również wskazać, że przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu popełnionego czynu, nie uszedł uwadze Sądu fakt poruszania się przez pokrzywdzonego z prędkością niemalże dwukrotnie przewyższającą prędkość dopuszczalną administracyjnie w miejscu zderzenia.

Czyn będący przedmiotem niniejszego postępowania jest przypadkiem, w którym stopień społecznej szkodliwości czynu jest co prawda wyższy niż znikomy, lecz z uwagi na zachowanie oskarżonego, Sąd uznał, że nie jest konieczne sięganie do wyroku skazującego i kary dla osiągnięcia jego poprawy. Zdaniem Sądu każde skazanie w przypadku A. T. byłoby dla niej niesprawiedliwe. Oskarżona była dotychczas niekarana. Ponadto sposób życia oskarżonej, wskazuje na to, że warunkowe umorzenie odniesie wobec niej pozytywne skutki w zakresie prewencji indywidualnej. Nie można stwierdzić, że warunkowe umorzenie oznacza uniknięcie odpowiedzialności karnej przez oskarżoną, gdyż odstąpienie od skazania i ukarania następuje pod pewnymi warunkami. Oskarżona ma świadomość, że niewypełnienie przez nią zasad warunkowego umorzenia będzie pociągało za sobą podjęcie postępowania oraz możliwość ewentualnego skazania.

#

3.4. Umorzenie postępowania

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz

związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. T.	I	I	W ocenie Sądu, w stosunku do oskarżonej można postawić pozytywną prognozę kryminologiczną sprowadzającą się do przekonania, iż A. T., która nie była dotychczas karana, pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie przestrzegała porządku prawnego, w szczególności nie popełni nowego przestępstwa i dlatego w celu zweryfikowania powyższego założenia Sąd na podstawie art. 67 § 1 k.k. wyznaczył A. T. okres próby wynoszący 1 rok, który to okres da pełną możliwość kontroli nad jej postępowaniem

			i wdrożenia go do przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Tym samym pozytywna prognoza będąca podstawą warunkowego umorzenia postępowania będzie mogła być zweryfikowana. Ponadto Sąd doszedł do przekonania, iż samo przeprowadzenie postępowania karnego powstrzyma A. T. od ponownego popełnienia przestępstwa i skłoni do refleksji nad własnym zachowaniem.
II	II	Sąd na mocy art. 67 § 3 k.k. zobowiązał oskarżoną do wpłaty na rzecz pokrzywdzonego kwoty 2000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Mając na uwadze charakter czynu oskarżonego, uznać bowiem należy, że zasadnym jest zasądzenie na rzecz pokrzywdzonego rekompensaty pieniężnej za doznaną w związku z wypadkiem krzywdę, która nie ma charakteru materialnego. Zadośćuczynienie w orzeczonej kwocie, jest adekwatne do charakteru czynu przypisanego oskarżonej, jaki uwzględnia całokształt jego okoliczności. Pozwoli ono również, chociażby symboliczną kompensację krzywdy wyrządzonej przez oskarżoną, a nadto	

		jest zgodne z żądaniami pokrzywdzonego.	
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	II	II	
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa ł określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	Na podstawie art. 629 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 1752 złotych, w tym kwotę 60 złotych tytułem opłaty uznając, że oskarżona jako osoba zdolna do pracy,		

	mająca stale zatrudnienie ze stosunkowo dużym miesięcznym dochodem, jest w stanie przedmiotowe koszty uiścić bez uszczerbku dla utrzymania siebie i swojej rodziny.	
IV	Na podstawie art. 629 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz oskarżyciela posiłkowego P. S. zwrot kosztów ustanowienia pełnomocnika w kwocie 619,22 złotych.	
6. 1Podpis		